Internationale unie voor natuurbescherming

Van de „International Union for the Protection of Nature" ontvingen wij het volgende bericht:
Een jonge Amerikaanse ecoloog vertrok begin April 1955 voor een reis door Afrika, Arabie, Zuid-Azië en Indonesië onder auspiciën van de Internationale Unie voor Natuurbescherming.
Het doel van deze reis is na te gaan hoe het staat met enige van wereld's zeldzaamste en meest bijzondere dieren en tevens te zoeken naar wegen om met de betreffende regeringen te komen tot maatregelen om deze dieren veilig te stellen. Het gaat o.a. om de Aziatische rhinoceros, de Arabische oryx, de Syrische wilde ezel en de Aziatische leeuw. Door hun zeldzaamheid en de ontoegankelijkheid van hun woongebieden zijn slechts weinig wetenschappelijke gegevens omtrent deze dieren beschikbaar.
Een voorbeeld van de factoren, die deze dieren op de grens van uitroeiing heeft gebracht is het oostelijke geloof in de pharmaceutische eigenschappen van de rhinoceroshoren. De vraag is zo groot, dat prijzen van 2000 dollar betaald zijn voor één enkele rhinoceroshoren met de hoeven. Men schat dat er minder dan 40 exemplaren van één soort rhinoceros en slechts 100 Arabische oryxen over zijn. De Aziatische leeuw, beperkt tot een bosreservaat in noordwest India, telt waarschijnlijk rond 225 exemplaren.

Hier volgen nog enkele nadere gegevens omtrent de betreffende dieren:

RHINOCEROS. Er zijn drie Aziatische soorten. Alle drie lopen gevaar.

a. Grote Indiasche rhinoceros, de grootste van de Aziatische soorten en alleen kleiner dan de Afrikaanse witte rhinoceros. Schouderhoogte: 1.80 m, lengte 4.20 m. De horen wordt 60 cm lang. Huidplooien maken dat de huid lijkt op pantserplaten. Vroegere verspreiding: Noordwestgrens van India oostwaarts tot Indochina. Tegenwoordig nog slechts bekend van Nepal en Assam, tussen de 200 en 300 exemplaren.

b. Javaanse rhinoceros. Tweede in grootte, schouderhoogte ongeveer 1.60 m. Horen kleiner. Vroegere verspreiding: Bengalen, Assam, Birma, Siam en Indochina, Malakka, Sumatra en Java. Is thans één van de zeldzaamste grote zoogdieren, komt met zekerheid nog slechts voor in een reservaat op de westpunt van Java, waar 20—40 exemplaren, naar men zegt, aanwezig moeten zijn.

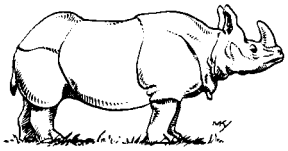

c. Sumatraanse rhinoceros. Kleinste rhinocerossoort. Heel weinig bekend van de huidige stand. Komt misschien hier en daar nog voor in ontoegankelijke delen van Sumatra, Borneo, Birma en Malakka.

ARABISCHE ORYX. Een woestijnantilope, zuiver wit behalve de bijna zwarte poten. Klein, schouderhoogte ± 1 m. De horens zijn lang, recht en dicht bij elkaar. De oryx is dikwijls in verband gebracht met de Eénhoren-mythe. Merkwaardig door zijn aanpassingen aan het woestijnleven, o.a. zijn vermogen te kunnen volstaan met heel weinig water. Verspreiding: Arabische woestijn. Onophoudelijke jacht heeft de laatste overlevenden, geschat op minder dan 100, verdreven naar de zuidelijke grenzen van de Arabische woestijn.

SYRISCHE WILDE EZEL. Kleine grijs-witte ezel. (Schouderhoogte 1 m.). Dit is één van de wilde ezels die genoemd worden in de Heilige Schrift en gevonden op beeldhouwwerken van Ninevé. Is omstreeks 2400 v. Chr. getemd en huisdier geworden. Verspreiding: Schijnt reeds uitgestorven:? Verschillende berichten over het nog voorkomen zijn niet bevestigd. Misschien kunnen nog enkele exemplaren gevonden worden in de half-woestijn-gebieden van noord Syrië, die weinig bekend zijn en moeilijk om in door te dringen.

AZIATISCHE LEEUW. Eens algemeen in geheel zuidelijk Azië. Leeuwen worden 130 x in de Bijbel genoemd en vaak afgebeeld. De leeuwenjacht was een geliefkoosde sport voor koningen en maharadja's. Verspreiding: Alleen in een reservaat in India, dat vroeger een privé-jachtgebied van een maharadja was. In 1950 werden daar 224 exemplaren geteld.

STEENBOK. Vele soorten van deze wilde geiten leven nog. Lange horens, tot 1,20 m. De Ibex van het Nabije en Midden-Oosten speelde een rol in voor-islamitische godsdiensten. De horens werden op de graven van krijgslieden geplaatst en worden nòg op graven gebruikt. Ook ter versiering van huizen. Ibex-jacht was een geliefkoosde tijdpassering voor Egyptische heersers sinds de Pharao's. Verspreiding: Verschillende soorten bewonen beperkte gebieden van oostelijk Eygpte, Arabië, Jordanië, Palestina, de Libanon en Irak, maar zijn snel aan het verdwijnen.

Kopij voor het Octobernummer moet uiterlijk 10 September bij de redacteur zijn. Van deze datum kan niet worden afgeweken.